

Moderacja:

Karolina Ziębińska-Lewandowska – doktora historii sztuki i dyrektorka Muzeum Warszawy. Poprzednio związana z Centrum Pompidou w Paryżu (2014–2020) i Narodową Galerią Sztuki–Zachęta (1999–2010). Współzałożycielka Fundacji Archeologia Fotografii i jej dyrektorka w latach 2008–2014. Kuratorka wielu wystaw i autorka szeregu tekstów w publikacjach teoretycznych i katalogach, a także książki *Między dokumentalnością a eksperymentem. Krytyka fotograficzna w Polsce w latach 1946-89* (2014). Wraz z Julie Jones kuratorka wystawy *Moi Ver*, prezentującej twórczość Moshego Vorobeichica, awangardowego fotografa, grafika i malarza, którą można oglądać w Muzeum Warszawy od 12 października br do 4 lutego 2024.

Uczestnicy:

Vasiliki Polyzoï – magistra muzealnictwa, zastępczyni dyrektora Muzeum Greckich Ludowych Instrumentów Muzycznych „Fivos Anoyianakis” – Centrum Etnomuzykologii, które jest publiczną instytucją Helleńskiego Ministerstwa Kultury. Polyzoï pracuje dla ministerstwa od 1992 roku. Zastępuje także członka Krajowego Komitetu Naukowego ds. wdrażania konwencji UNESCO dotyczącej ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego w Grecji. Komitet wspiera w tym zakresie administrację oraz uczestniczy w projektowaniu i ocenie odpowiednich polityk.

Sam De Schutter – konserwator w Huis van Alijn, muzeum życia codziennego mieszkańców Gandawy w Belgii. Jest historykiem i antropologiem. Poprzednio pracownik naukowy w Instytucie Historii na Uniwersytecie w Lejdzie w Holandii. Od 2020 roku zatrudniony w Huis van Alijn. Pracował ze społecznościami nad projektami z zakresu dziedzictwa niematerialnego, a także uczestniczył w projekcie *Dziedzictwo niematerialne w muzeach*, prowadzonym przez belgijską organizację Werkplaats immaterieel erfgoed (Warsztaty dziedzictwa niematerialnego).

Hanna-Kaisa Melaranta – dyrektorka Muzeum w Varkaus, a także, od 2018 roku, prezeska TICCIH Finland (Międzynarodowego Komitetu Ochrony Dziedzictwa Przemysłowego). Doradza w zakresie rewitalizacji terenów przemysłowych miasta pod kątem turystyki i biznesu. Na takim obszarze w 2024 roku zostanie otwarte nowe muzeum. Melaranta zajmuje się badaniem rozwoju przemysłowego miasta, związanymi z przemysłem społecznościami czy obszarami w mieście, a także fińskim dziedzictwem niematerialnym i koncepcją niematerialnego dziedzictwa przemysłowego. Współpracuje z Uniwersytetem w Jyväskylä, gdzie zaangażowana jest w wieloletni projekt *Ludzie jako opiekunowie niematerialnego dziedzictwa przemysłowego* (2020–2023).

Katarzyna Kuzko-Zwierz – etnolożka, kierowniczka Muzeum Warszawskiej Pragi, oddziału Muzeum Warszawy. Współtwórczyni realizowanego w tej placówce projektu Archiwum Historii Mówionej w Muzeum Warszawskiej Pragi. Autorka artykułów opartych na wspomnieniach i relacjach świadków historii, m.in. *W budowie, czyli jak powstawał „praski MDM”*; *Wspomnienie o żydowskich sąsiadach. Z Archiwum Historii Mówionej Muzeum Warszawskiej Pragi*, a także rozdziałów w monografiach poświęconych warszawskim pisarzom – Leopoldowi Tyrmandowi (*Fenomen warszawskich „ciuchów”*, w: *Ceglane ciało, gorący oddech*, 2015) i Mironowi Białoszewskiemu (*Warstwy czasu, warstwy miasta. Białoszewskiego latanie na Grochów*, w: *Tętno pod tynkiem*, 2013).